

ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅದೇನು ಹೇಳಿದ್ರೋ ಏನೋ, ಈಗ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಾನೆ. ಪ್ರಿಪರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಸಲ ಫೈನಲ್ ಎಕ್ಸಾಂನಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೇ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತಗೊಳ್ಳಾನೆ ಅನ್ನೋ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ.

'ನನ್ನ ಮಗಳು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ್ದು. ಪ್ರಿಪರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ 30 ಪರ್ಸೆಂಟೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಫೈನಲ್ ಎಕ್ಸಾಂನಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗಿ ಬಿದ್ದೀನಿ ಅಂತೋ ಏನೋ ಸದಾ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲ, ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಗೆ ಕಡ್ಡಿಯಂತೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ನೀವೇ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಸಾರ್'.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಬ್ಬರು ಆಪ್ತಸಲಹೆಗಾರರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವು. ಮೊದಲ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಓದದ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ರಮೇಶ. ಓರ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ

ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಹಾಗೂ ಪಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎನ್ನುವ ಗುಮ್ಮನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಪದೇಪದೇ ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ ಪೆಡಂಭೂತ ಎಂದು ಹೆದರಿ ನಲುಗಿರುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳ ಆಂತರ್ಯ ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿದೆ.

'ನನಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಅಂದ್ರೆ ವಾಕರಿಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆಗಿದೆ...'

ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎನ್ನುವ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ 16 ವರ್ಷಗಳ ಸಿದ್ಧತೆ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೆರವಿಗೆ ಬರುವುದು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆ. ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಮೂಲದ್ರವ್ಯ ಏಕಾಗ್ರತೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದೇ ವಿಷಯದತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಎನ್ನುವ ಪದ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6ಕ್ಕೆ ತರಗತಿಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ಟೆಷನ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಆಮೆಲೆ ಮಾಮೂಲಿ ಕ್ಲಾಸ್, ಅದೂ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಕ್ಲಾಸ್... ಹೀಗೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೇಲೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಾಗಸಿಂಹ ರಾವ್.

ಮೂರು ಹೊತ್ತು 'ಓದೂ ಓದೂ ಓದೂ' ಅಂತ ಪೀಡಿಸಿದ್ದ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ವಾಕರಿಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಲ್ಲೂ 10ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇವರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ ಆಗಬೇಕು. ಬೀದೀಲಿ ಆಟ ಆಡೋಣೆ ಹೋದ್ರೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅಂಕಲ್ 'ಓದೋದು ಬಿಟ್ಟು ಆಡೋಣೆ ಬಂದಿವ್ಯಾ, ಈ ವರ್ಷ ನೀನು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಗೊತ್ತಿದ್ಯಾ' ಅಂತ ಗದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಕೂತ್ರೆ, 'ಎಷ್ಟೊತ್ತು ತಿಂತೀಯೋ, ಬೇಗಬೇಗ ತಿಂದು ಓದೋ ಹೋಗು, ನೀನು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ' ಅಂತ ತಾತ ಬೈತಾರೆ. ಟೀವಿ ನೋಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಡು ಕೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ 'ನೀನು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ, ಓದೋ' ಅಂತ ಉಪದೇಶ. ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ.

ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು, ಆಪ್ತ ಸಲಹಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಹುಡುಗ, 'ಅಯ್ಯೋ ಸಾರ್, ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಓದಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲೂ ಓದೋಬಿಡೋ ಅಂತ ಹೇಳಿಹೇಳಿ ನನಗೆ ರೋಸಿ ಹೋಗಿದೆ' ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅತಿಯಾಗಿ ಹೇರಿದ್ರೆ ಮನಸ್ಸು ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೆ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಸುವರ್ಣಯುಗ ಅನ್ನಿಸಲೂ ಸಾಕು. ಏನು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಧೆ, ರಾಮರಾಮ! 'ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರಬೇಕು' ಅನ್ನೋ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ 8-9ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದಲೇ ಸ್ಟೆಷನ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಶುರು ಮಾಡಿಸುತ್ತೆ. ಕೆಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯಂತೂ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಅಂದ್ರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6ರಿಂದಲೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಶುರು. 'ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ. ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಟೂರ್ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕಗಳಿಗೆ, ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಿ' ಅಂತ ಪೆರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರ್ತಾರೆ.

'ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏಕತಾನತೆ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಮನಸ್ಸು ಅದರಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗುತ್ತೆ' ಎನ್ನುವುದು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವವರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ವಿಷಯ. ಓದಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಹೆತ್ತವರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸಕ್ತಿ ಇಂಥ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬರುವುದುಂಟೆ?

SSIC-PUC

ಮಗ. ಅವನೇನು ದಡ್ಡನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ 'ನಾನೇಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು? ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಪಡೆಯಬೇಕು?' ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಟೊ ಡ್ರೈವರ್ ಮಗಳು ಸುಮಾ. 'ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು' ಎನ್ನುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 'ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಫೇಲ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ' ಎನ್ನುವ ಆತಂಕವೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಿಪರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಫೇಲ್ ಆಗಿದ್ದಳು.

ಈಗ ಇವೆಂಬಿಬ್ಬರೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಫೈನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವಾಸ

ರಾಜ್ಯದ ಸಾವಿರಾರು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿರುವ 'ಚೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್'ನ ನಾಗಸಿಂಹ ರಾವ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, 'ರಾಜ್ಯದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಕೊರತೆಯೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ'.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ದೊಡ್ಡ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಸ್ಥಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಚಿಂತೆ. ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳು, 'ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಇಂಟಿಮ್ಪು ಮಕ್ಕಳು ಸೆಂಟ್ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸಲ್ಟ್ ತಗೊಳ್ಳಾರೆ' ಅಂತ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿ 8ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದಲೇ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ